
ODSZUFLOWAĆ (2) *vb pf a. impf*

inf odszuflować (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Usunąć przy pomocy łopaty; przen [co czym] (2) :

odszuflować z czego (1): CzechEp 236 cf Szereg.

Zwrot: »precz odszuflować« (1): wedle ktorego [słowa bożego] łámeo potrzebá o Bogu/ o Chriřtuřie/ y o nářzym zbáwieniu mowić/ y im teř wřzyřtkie wymyřły y wřtáwy ludzkie/ odkrywáć/ y nim ie precz odřzuflowáć. CzechEp 235.

Szereg: »precz wyrzucáć i odszuflowáć« (1): Acřby tedy przyřtáło ten zły fundáment łłowem Bořym iáko naprzod połóžonym precz wyrzucáć y z plácu y fundámentu zbáwienne⁸⁰ odřzuflowáć CzechEp 236.

Formacje wřpóřrdzenne cf SZUFLOWAĆ.

Cf ODSZUFLOWANY

LWil